

POSTANOWIENIE

19 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 19 maja 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko P. R.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na skutek skargi kasacyjnej P. R.
od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie
z 4 sierpnia 2025 r., VII Ca 78/25,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany P. R. wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z 4 sierpnia 2025 r., wydanego w sprawie z powództwa P. sp. z o.o. z siedzibą w K. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

W trzyczęściowej skardze kasacyjnej pozwany nadał trzy różne brzmienia redakcyjne zagadnieniu prawnemu, które w jego ocenie uzasadnia potrzebę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a sprowadza się do wątpliwości, czy możliwe jest wydanie przez sąd postanowienia o przybiciu oraz na jego podstawie postanowienia o przysądzeniu własności nieruchomości w sprawie, w której postępowanie egzekucyjne zostało wcześniej prawomocnie umorzone, a tytuł wykonawczy zwrócony wierzycielowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pośród licznych cech istotnego zagadnienia prawnego, jako podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, należy wyróżnić jego doniosły charakter z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy oraz brak rozwiązania przedstawianego problemu w świetle dotychczasowego orzecznictwa. Wyjaśnienie zagadnienia powinno bowiem przyczynić się do rozwoju prawa (zob. np. postanowienia SN: z 4 marca 2026 r., I CSK 1784/25; z 21 listopada 2025 r., I CSK 3626/24; z 13 sierpnia 2025 r., I CSK 581/25; z 22 maja 2025 r., I CSK 2201/24; z 26 października 2023 r., I CSK 76/23; z 20 października 2023 r., I CSK 1374/23; z 3 października 2023 r., I CSK 2591/23; z 15 września 2023 r., I CSK 4360/22; z 18 sierpnia 2023 r., I CSK 4091/22; z 2 sierpnia 2023 r., I CSK 6585/22).

Zagadnienie przedstawione przez skarżącego nie odpowiada tej charakterystyce. Zostało bowiem już rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy w poprzednich orzeczeniach dotyczących tych samych stron. Już w wyroku z 9 grudnia 2015 r., II CSK 85/15 Sąd Najwyższy wyjaśnił, że postanowienie o przybiciu niewątpliwie dotyczy prawa własności całości nieruchomości. Natomiast w postanowieniach z 28 lipca 2017 r., II CSK 439/16 oraz z 19 września 2019, II CSK 407/18 Sąd Najwyższy wskazał, że środkami zaskarżenia odpowiednimi do kwestionowania postanowień o przybiciu, w tym powództwo przeciwegzekucyjne, zostały przewidziane w przepisach regulujących postępowanie egzekucyjne. Istotą zarzutów zebranych w przedstawionym zagadnieniu prawnym jest właśnie próba podważenia prawidłowości wydania postanowienia o przybiciu.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Mariusz Załucki

[r.g.]

